

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 3 frt — kr. Négy hóra . . . 1 frt — kr.
Fél évre . . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Vasutügyünk.

Évek hosszú sora óta foglalkozik a helyi sajtó egy községünket érintő vasutvonal eszméjével, úgy lapunk; mint elődünk a „Mindszent“, valóban jobb sorsra érdemes buzgósággal fáradozott az eszme megvalósításán.

Sajnos azonban, hogy közel a kikötőhöz ismét hajótörést szenvedett vasutügyünk eszméje és ha vasutügyünk nem is sülyedt el nyomtalanul a feledés árjába, de a megvalósítás reménye, a távol jövőre odázott el.

Már-már azt hittük, midőn Csongrád-megye közgyűlése a hiányozni látszott összegeget megszavazta, hogy minden akadály elhárítva, a főbb anyagi kérdések megoldva vannak; mi sem áll tehát utjában többé a szentes-vásárhelyi vasutvonal kiépítésének. Azonban csatlakoztunk és velünk együtt csatlakozott egy a többi érdekeltség, valamint az ügy élén álló intéző körök is.

Mi már előre örvendünk annak, hogy községünk, mely különösen télen a külvilágtól mintegy elszigetelten áll, mint fog már a közel jövőben a létesítendő vasutvonal által ez elszigeteltségéből kibontakozni, mint fog forgalma emelkedni, üzleti viszonyai élénkülni, és, hogy mindezt minél inkább elérhetővé tegyük: Mindszent község képviselőtestülete, egyhangulag 100.000 forintot szavazott meg a vasutvonal kiépítésének költségeihez.

E nagy összegnek egyhangu megszavazása egy szegény község részéről, mint Mindszent község, mutatja, hogy mindanyian érezzük községünk elszigeteltségének hátrányait, bajait, de fényes tanubizonyságot tesz az arról is, hogy a község képviselő testülete képes volt a helyzet magaslatára emelkedni s e bajokon segítendő, a legnagyobb áldozatkészséggel mutatott. Mindszent község megtett minden lehetőt, — még köteleességénél is többet — midőn a 100.000 frtot megszavazta.

Szegvár község a maga részéről is eleget vélt tenni a 30.000 frt megszavazásával, bár az éppen nem áll arányban a Mindszent község által megszavazott összeggel — valamint nem áll arányban a Szentes és a H.-M.-Vásárhely városok által megszavazott összegek sem.

Csongrádvármegye mult év október hó 29-én megtartott rendes őszi közgyűlésén szintén nem szükkeblüsködött, midőn a még hiányzóknak vélt 352.000 frtot egyhangulag megszavazta. Megtette a köteleességét, ugyszintén a vasutügyi bizottság is, mely küzdött, fáradozott.

A vasutügyi bizottság elnökét, Zsilinszky Mihály főispánt nem érheti a hanyagság vádja, mert köztudomású dolog, hogy vasutügyünk éppen az ő vezetése alatt lépett a megvalósítás stádiumába.

Mi hát az oka mégis, hogy e vasutvonal kiépítésének kérdése ismét nem egyéb egy majdan megvalósulandó eszménél? Senki más, mint a magyar kormány.

Az érdekeltség, mely bizton számított a kormány által adandó 200.000 forint hozzájárulási összegre — e reményében csatlakozott, mert ez összeg helyett csak 30—40.000 forint lett ígérve. A magyar kormány tehát az, mely szükkeblütségével megfoszt bennünket előrehaladásunk, anyagi helyzetünk javulásának egyik nélkülözhetlen eszközétől: a vasuttól.

Nem tartjuk érdektelennek a „Szentesi Lap“ 3. számának vezércikkében foglalt ide vonatkozó, következő részletét közölni: „Az államnak első sorban is országos közforgalmi szempontból épen oly érdeke, sőt kötelessége támogatni ezen vasut kiépítését, mint a helyi érdekeltségnek. S mert az állam teszi el ezen vasut jövedelmének legnagyobb részét, annál fogva, ha az ő jövedelme arányában nem járul is ezen vasut létesítéséhez, legalább segítse az oly összeggel, melylyel lehetővé tétetik a kiépítés. — E vidék ugy is a legmostohább elbánásban részesül a kormány részéről mindenben; pedig adójával ezen vidék lakossága viseli legerősebb vállal a államkincstár terheit. Jogos tehát ezen, minden adóval tulterhelt lakosságnak az az óhaja, hogy mikor egy vasutat épít, melynek jövedelme legnagyobb részben az államkincstárba folyik, ehez hozzájáruljon az állam, s ne akarja a törvény szerint köteles postajáratás címén, kitérőlni egy pár ezer forinttal az érdekelttség szemét.

Az alföld a magyar államiség védbástyája. Itt dobog a magyar nemzet szive. Itt lüktet a magyar hazafiság a maga magbamisatlan tisztaságában, hazánk minden alkotmányos intézményét fenntartó igaz lelkesültséggel. Az alföld népe fizeti az országban a legnagyobb földadót. S mit ad ennek a népnek sziveért, lelkeért és földje gyümölcsének a terhes adókban meghozott áldozatait az állam?”

Idéztük a „Szentesi Lap“ cikkének fenti részletét, mert mi is így gondolkozunk. Tudjuk, érezzük hogy a magyar alföld a magyar államiség védbástyája, de tudjuk és érezzük azt is, hogy e védbástyának falai omladoznak, dűledéznek s nincs segítő kéz, mely a végpusztulástól megóvná.

Igy állunk ma a szentes-szegvár-mindszent-vásárhelyi vasutvonal kiépítésének

tervével. Nincs pénz, pénz nélkül nem lehet építeni.

Az érdekeltség fel fog hivatni, nagyobb összegek megszavazására s csak, ha a még hiányzó 150.000 frttal fogják a hozzájárulási összeget emelni, lehet még valami e vasutból.

Mindszent község az ajánlott 100.000 frtnál természetesen, hogy nem adhat, de nem is várnak tőle többet. Szegvár község még megszavazhat 20.000 frtot. Szentes, 20. H.-M.-Vásárhely 20.000 frtot, ez volna 60.000 — még mindig hiányoznék 90.000, mely összeget Csongrádmegyének kellene ismét megszavazni.

Mi kételkedünk abban is, hogy az érdekeltség többet adjon az eddig megajánlott összegnél, — de még kevésbé bizunk abban, hogy a megye még 90.000 frtot adjon a már megszavazott 352.000 frthoz. A vasut tehát ily módozatok s tervek mellett ez idő szerint ki nem építhető, de van egy más mód, a mely szerint kétséget sem szenved, hogy az minnél előbb létesülne.

Jövő számunkban e fontos ügyre vizsgálunk. **G.**

Néhány megjegyzés az 1890. évi népmozgalmi adatainkhoz.

A mult héten ugyan-e lap hasábjain megjelent népmozgalmi adatok statisztikájához nem lesz érdektelen néhány megjegyzést fűzni, összehasonlítani azokat a szomszéd városok, megyék, országok statisztikai adataihoz, hogy meggyőződjünk vajon előbbre vagy hátrább állunk e másvidékek halálózása vagy születése tekintetében és igyekezzünk ezek okai után kutatni.

A jó közigazgatás iránt érdeklődő kormányok mindig nagy gondot fordítottak a statisztikai adatok beszerzésére. A statisztika tudományos művelése ugyan a 16. század végén kezdődik, de azért a legrégebbi népeknél már találkoztunk statisztikai adatok gyűjtésével. Így tudjuk Herodotból, hogy Perzsiában Darius és Xerxes idejében voltak bizonyos közegek, a kik a katonai és pénzügyi adatok megszerzése és összeállításával foglalkoztak.

A zsidóknál és a régi Egyiptomban a népszámlálás mint fontos állami tényező szerepelt.

A chinaiak krsz. e. két ezer évvel valódi országos statisztikával bírtak terület, népszám, adó, évi termés stb. vonatkozólag.

A görögöknél már valódi tudományos irányú volt a statisztikai adatoknak.

Róma nagy gondot fordított statisztikai adataira.

A legelső statisztikai hivatalt illetőleg irodát IV. Henrik francia király alatt Sully állította fel.

Bajorország 1801-ben, Oroszország 1802-ben, Olaszország 1803-ban, Poroszország 1805-ben, Ausztria 1810, állított föl ily statisztikai hivatalt, de ezek leginkább hadászati célból történtek és adatai titokban őriztettek.

Ausztriában 1810 óta foglalkoztak egy statisztikai hivatal felállításának eszméjével, de csak 1829-ben jött létre és 1852-ben terjedt ki hatásköre Magyarországra.

Időszerűnek véltük ezeket elmondani, anélkül is inkább, mivel most irták össze a statisztikai adatokat, melyek 10 évenként gyűjtetnek.

És most térjünk át tulajdonképi tárgyunkra. A nép mozgalmi adatok közt első helyen szerepelt esketésre.

Es ketés.

Az esketési számadatok, valamely nép életfejlődésének és társadalmi állapotának legbiztosabb és legérzékenyebb fokmérője, Hermannak szavai szerint „egy-egy év esketési száma azon reményt fejezi ki, mely abban az időben egy család megélhetése szempontjából az illető államban létezett.“ Ezen állítás nem egészen helyes, mert egyik ember könnyebb alapra fekteti reményeit, mint a másik és nagyon helyes Wappunus azon megjegyzése, hogy a magas esketési arány csak akkor mondható kedvezőnek, ha a házasság életét élők száma állandóan nagy marad, mert ellenkező esetben a sok könnyelmű házasságnak halál vagy elválás általi felbontás a vége.

Igen sok tényező folyásolja be az esketések számát, így: közigazgatási rendeletek, keresetmód, foglalkozás, élelmi cikkek ára, inség, bőség, járvány, háboru stb.

Ha valamely országnak több éven át esketési arányát figyelemmel kísérjük, úgy lényeges eltérést találunk az egyes évek közt, ha azonban ismerjük azon ország közigazgatási és politikai viszonyait, úgy minden növekvésnek vagy csökkenésnek okát biztosan megmondhatjuk.

Pl. Magyarországon az 50-es évektől kezdve mai napig a legkisebb volt az esketési arány 55 és 66-ban, 55-ben volt a nagy cholera, 66-ban pedig háboru. Legnagyobb volt 68-ban, akkor bő termés, magas gabna árak, nagy gabna kivitel volt. A múlt évben vagyis 1890-ben sem az esketést gátló, sem előmozdító tényezők nálunk, nem szerepeltek úgy, hogy közép arány számot várhatunk és tapasztalat is azt mutatja.

Legnagyobb volt az esketési arány (1000 sz.)

Csanád . . . 13. nálunk . . . 10.2.
Békés . . . 12. Európáb. 1000 lakosra
Arad . . . 12. 8 esketés esik.
Temes . . . 11.5. M.országra átlag 9.10.
Legkisebb Fogaras 8.4. Máramaros 8.7. Sopron 8.9.

Születés.

A születések arányából valamely nép életképességére lehet következtetést vonni, de tévedés volna ezen egyetlen momentumból az egészre következtetni, mert pl. sok születés mellett, ha sok a törvénytelen gyerek, vagy sok a halálozás, semmi előnnyel nem jár.

Igen helyes Wappunus azon állítása, hogy nem az a fő a népéletben, hogy sok gyermek jöjjön a világra, hanem hogy a gyermekek életben maradjanak.

Ha azon tényezőket figyeljük meg, melyek a születésre befolyással bírnak, úgy azt látjuk, hogy azokat határozottan megállapítani nem lehet, pl. hazánkban legnagyobb születési arány esik az 50-es évektől mai napig. 1879-re Ausztriában szintén ezen évre, pedig az előző években az esketési arány a kedvezőtlenek közé tartozik, a halálozás sem volt magas, hogy mint sokan állítják: a nagy halálozásnak visszahatása a sok szülés. Sem faj, valóság, éghajlat nem folyásolja be a születések évenkénti számát.

A születések száma az 50-es évektől mai napig Magyarországon 43—47 (ezer emberre) közt ingadozik.

Az egyes megyék közt legnagyobb Csanád 56. Békés 51. Bács Bodrog. Pest. 45. Legkisebb az arány szám az erdélyi megyéknél.

Nálunk 641 születés volt, tehát 1000-re 53.4. a mi elég kedvezőnek mondható.

Halálozás.

Korunk nagy statisztikusa szerint, mennél több élet, annál több vagyon, mennél több a kioltott élet, annál nagyobb szegénység. A nagy halálozás tehát mindig súlyos társadalmi baj, bár mi okozza ennek okát.

Minden téren, úgy anyagi, mint szellemi téren haladást látunk hazánkban. Ipar, kereskedelem, földmívelés folytonos fejlődésben van, a közművelődés terjed, olvasni, írni tudók száma szaporodik, csak egy téren állunk hátrább a többi civilizált népeknél és ez a halálozás nagy száma.

Mig a többi európai államok halandósága

1000 után átlag évenként 25, addig nálunk 36—40 közt váltakozik.

Hazánk egyes megyéit tekintve legnagyobb a halálozás Arad 55, Csanád 51, Csongrád 35, Bihar 51, Szabolcs 50.

Legkisebb Somogy 40. Sopron 31.

Ha összehasonlítjuk ezen adatokat más országok halandóságával úgy látjuk.

Francia orsz. 24. Magyar orsz. 38.

Német „ 27. London „ 24.

Angol „ 22. Párizs „ 21.

Belgim „ 23. Berlin „ 37.

Lengyel „ 27. Bécs „ 31.

Norvégia „ 17. Budapest „ 42.

Olasz „ 25. Pétervár „ 34.

Orosz „ 36.

Ha a meghaltak korát tekintjük, úgy látjuk, hogy mily borzasztó nagy számmal szerepel nálunk az 1—5 éves kor még Ausztriába a gyermek halálozás 47%, Magyarországon átlag 50% addig nálunk Mindszenten 56.5%.

Magyarországon Weszelovszky tanulmányozta a gyermekek halálozását, és azon eredményre jutott, hogy a nagy gyermek-halálozás vissza vezethető a szegénységre s nyomorra, erkölcstelenséggel járó tudatlanságra és előítéletekre, melyek miveltebb osztályban is felfedezhetők.

Egyes statisztikusok ugyan állítják, hogy a nagy születési arány csak reakciója a nagy halálozásnak, mások pedig hogy a halálozás csak szabályozza a születéseket, de akár melyik nézetet fogadjuk el, a mostoha társadalmi viszonyoknak kell tulajdonítanunk a nagy gyermek-halálozást.

Magyarországban az elhaltak fele 5 éven aluli, Ausztriában 47—8%. Egyes megyékben a gyermek halálozás a következő városok:

Somogy . 47. Arad . 55.

Csanád . 49. Csanád 63.

Temes) . Szabatka 59.

Bihar) . 50—4 Hum-vásárh. 80.

Arad) . Szeged 55.

Nálunk 311, tehát a meghaltak 56.5%.

A mi gyermek-halálozásunk nem hozható össze sem a szülöttek nagy számával, sem a nő lakosság erős testi munkájával mert a születési arányt tekintve nem állunk első helyen, míg a halálozási aránnyal hanem is első, de az első között szereplünk.

Folytatás a mellékleten.

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Bűn és szeretet.

Az X-i tó vize az esti szellő lágy fualma által hajtva, nyaldossa a szakadozó partot; a gyönyörűen fénylő hold megvilágítja a viz tükrét, melyre egy szép szőke asszonyka elmerengve néz s nyugtalanul tekinget hol erre, hol arra, mintha várna valakit.

Lelép a viz szélére s ég felé emelt kezekkel mondja:

— Oh, mily csábítóan integettek ti ölelkező habok! Ha ölelő karjaitok közé dobnám magamat, ti megszüntetnétek szenvedéseimet, melyek súlyától már-már leroskadok. Meddig szenvedjek még, meddig titkoljam még férjem előtt a borzasztó valót?

Tovább nem!

— Oh ég! bocsásd meg, hogy megcsalt férjemtől, a legszeretőbb férjemtől — el sem busuzva távozom az élők sorából, hol számomra nincs többé boldogság . . .

Pici lábai már érinték a tó iszapját; még egy csókot int férje felé, hogy aztán bedobja magát a csábító habok közé . . .

Ugyan-e pillanatban nesz hallatszik a buk-

rok mögöl és egy kis leányka bukkan elő egy öreg anyókéval.

Jolánkám, Jolánkám, egyetlen gyermekem! — kiált az asszonyka s visszafordulva a halál karjai elől — csókokkal halmozza el a kis leányt.

A kis leány is hévvel csókolgatja anyját s édes hangon kérdi:

— Anyuskám, mikor visz már apuskához? hisz a multkor azt ígerte itt, hogy nem sokára elvisz.

— Igen gyermekem, elviszlek, kiragadlak a nyomorból, megmentelek, vagy téged is elviszlek — — oda — —

Lodobogás hallik a távolból, melyre az asszonyka összerezzen, mert csábítója jön délceg paripáján, kit ide rendelt, hol oly régen várja.

— Engedje meg asszonyom, hogy meghívása okát kérdezzem — szól Lomváry Tivadar megérkezve és leugorva lováról.

— Uram! én ide hívtam önt, hogy csendes magányunkban beszélhessek önnel utoljára Jolánka sorsáról, kinek ön atyja. Önre akarom öt bérni, mert én nem bírom tovább bűnöm súlyát; nekem az élet nem nyújt többé élvezetet, mert férjem minden egyes csókja, életemnek egy-egy fonálát szakítja szét. Ön, tudom — nem érez lelkifurdalást, pedig ön az, a ki boldogtalanná tett engem, férjemet — ki még mitsem tud — s Jolánkát, leányunkat.

Oh, hát kihalt volna már önből minden jobb érzés, hogy akkor, midőn szolgálatság által körülvéve fejedelmként él kastélyában: nem gondol leányára, ki ez anyóka konyhájában sinlódik elrejtve a világtól?

— Asszonyom! nagyon jól tudhatta ön, mindig, hogy én magas társadalmi állásomnál fogva önt, mint bérlőmnek egyszerű leányát, soha nőmmé nem tehettem volna, a kis leány szerelmünk gyümölcse, kinek létezésének nap fényre kerülését magam sem kívánom, de most, midőn már családom van, nem tehetnék érdekében semmit annélkül, hogy azok figyelmét magamra ne vonnám.

— Gondolja meg uram, hogy egy kétségbe esett anya kéri, a ki, ha kell bosszút állni is tud egy nyomorult boldogság rablójával szemben.

— Szót se többet asszonyom, — szól indulattal a földesur, mert eltalálom feledni, hogy egy nő áll előttem . . .

E pillanatban egy lövés dördül el a bokrok között . . . egy elnyomott kiáltás . . . és Lomváry találva, a nő lábai elé bukik, ki rémületében majdnem magán kívül lesz.

— Még nem végeztem el munkámat, kiált örülten Cserháty, a nő férje — veled még számolnom kell; utána kell menned szeretőd után, te hűtlen asszony!

Ó! mennyire szerettelek, mennyi áldozatomba került, míg enyémé tehettelek s ime,

Melléklet a „Mindszent-Szegvár és Vidéke” 2-ik számához.

Gyermek halálozások legnagyobb oka nálunk első sorban, hogy a gyermekek táplálása részint tudatlanság részint előítéletek, babona miatt nem történik célszerűen.

A nagy gyermek halálozás csak közegészségi állapotunk javulása által érhető el, melyről más alkalommal beszélünk.

Közönség köréből. *)

Nem érdemelt büntetés.

A helybeli 48-as kör f. hó 6-án megtartott gyűlésében történt meg az eset, melyet a tek. szerkesztő ur engedelmével e lapok t. olvasóinak öszinte bírálatára bocsájtom.

A kör tagjai szép számmal voltak jelen a gyűlésen, midőn elnök a gyűlést megnyitotta s a múlt évi beszámolóját bejelentette, mit a közgyűlés meglepedéssel tudomásul vett.

Következett ezután az új tisztviselők választása, melynek eredménye az lett, hogy egyhangulag mind a régiak választottak be.

A bizottsági tagok választása is a legszébb rend és hangulatban haladt s Schönfeld Márton ajánlatára Seres József volt biz. tag is egyhangulag megválasztott.

Már az utána következő biz. tag is meg volt választva, midőn Szilágyi Ferencnek eszébe jutott Seres megválasztása ellen felszólalni. Még pedig az okból kéri Serest a biz. tagok sorából kihagyni, mivel annak idején a körhelyiség megvétele ellen nyilatkozott.

Midőn Schönfeld Márton felszólalt és a Szilágyi által felhozottakat nem tartja elégséges oknak Seres megválasztása ellen, Szilágyi azon oknál fogva kéri Seres megválasztásának megsemmisítését, mivel a képviselőtestületnek azon határozatát, hogy a körhelyiség megvétele jóvá nem hagyja: megfeleltette.

Seres József szólalt fel ezután s kijelenti, hogy a községi közgyűlés azon határozatát, mely a körhelyiség megvétele jóváhagyta — igenis megfeleltette, de ezt nem mint a 48-as kör tagja, hanem mint községi képviselő tette, azon reményben, hogy a község a körhelyiséget magasabb árt is kaphat. Ezzel tehát képviselői kötelességét teljesítette.

*) E rovat alatt közérdekű ügyek díjtalanul közölhetnek.

A kör elnöke, miután szintén nem tartja a felhozott okokat elégségesnek, a választást helyben hagyta.

Szilágyi Ferenc azonban szavazást kért, melynek eredménye Szilágyi és társai közreműködése folytán az lett, hogy: Seres megválasztása csakugyan megsemmisített.

Ez tehát a jutalma a község érdekét védő képviselőnek!

Bíráljon a t. közönség.

Egy hallgató.

Helyi és vegyes hírek.

— Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 12-én tartja e havi rendes gyűlést a vármegyeház kis termében.

— A népszámlálás a tegnapi napon befejeztetett. A részletes statisztikáról nyelv, vallás és nemzetiség szerint csak a jövő számunkban referálhatunk, de az egyszerű számlálás eredményét már sikerült megtudnunk, a mely szerint: Mindszenthhez tartozó tömörkényi tanyákon

1377 férfi	1357 nő,	össz.	2734.
a mindsz. tanyák.	1439 „	1349 „	2788.
Mindsz. belterül.	3167 „	3312 „	6479.

lakos találtatt. Van tehát községünknek 5983 férfi 6018 nő, összesen: **12,001** lakosa.

— Nincs bíránk! Csodálatos jelenség az nálunk, hogy egy évnél tovább egy bírónk sem marad. Mihály József jelenlegi bíró is, követve elődei példáját tegnap beadta lemondását. Hasonlóképpen cselekedett Szilágyi Ferenc esküdt-bíró is.

— Halálozás. Vigh Gyula uradalmi mérnök és családját súlyos csapás érte édes anyja özv. Vigh Józsefné szül. Papp Veronak elhalálozása folytán. A csapás nem jött egészen váratlanul, mert a tiszteletben és becsületben megöszült nő hosszú időn át szenvedett szívbajban, mely a nemcs. életet f. hó 9-én d. u. 3/4 órákor kioltotta. Midőn családja körül állja koporsóját, hogy utolsó utjára elkísérje; midőn azok sűrű könnyet hullatnak koporsójára: ő már nem érez; neki már nem fáj semmi... De azoknak, a kika koporsó körül állnak, mindig jobban összeszorul szívek, mert az idő halad és a kedves halottól meg kell válni. Mi tudjuk, tapasztalatból tudjuk, hogy, midőn egy szeretett családtagot kiragad karjainkból a halál, ki ellen azt végkimerülésig védelmezzük: nem vigasztalhat meg bennünket senki, csak az Isten. Gyógyírt

fog Ö küldeni a mélyen sujtott család sebeire is, kiknek fájdalmában mi is osztozunk. A család a következő gyászjelentést adta ki: Vigh Gyula fájdalomtelt szívvvel jelenti, ugy saját mint testvére: Julia, Béla és Dezső, felesége sz. Szojka Fanny és gyermekei: Margit és Gyula, sogornője Vigh Béláné sz. Ferency Paula és ennek gyermeke Bertike, valamint vele érző rokonai, barátai nevében páratlan jószág, forrón szeretett anyjának, a feledhetlen anyának, anyósának, nagyanyának, rokonnak özv. Vigh Józsefné szül. Papp Veronak f. hó 9-én d. u. 3/4 órákor életének 61-ik évében szívbajban hosszú szenvedés s a halotti szentség ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei vasárnap, f. hó 11-ikén délután 2 órákor fognak a róm. kath. szertartás szerint az uradalmi mérnöki lakásból a helybeli sirkertbe örök nyugalomra kíséretetni. Az engesztelő szent mise pedig f. hó 12-dikén d. e. 10 órákor a helybeli róm. kath. templomban fog a mindenek urának bemutatni. Cs.-Mindszent, 1891. január 9. Örök béke lengjen áldott porai fölött!

— Lopás. Zsori János és Kovács Zsófi szülősi lakosok könnyű módon akartak néhány téli ruha darabra szert tenni, miért is átrándultak f. hó 4-én az itteni vásárra. Sikerült is nekik egy helybeli kereskedőtől két nagy téli kendőt és egy szegedi szabótól egy szürke nadrágot ellopni. Nem sokáig örülhettek azonban az eltolvajlott tárgyáknak, mert a csendőrségnek sikerült őket megcsipni, kik átszolgáltatják a szentesi járásbírósnak.

— **Minek is van szív s a szívben szerelem?**
Nagy baj az, midőn valaki szeret, de még nagyobb baj az, ha viszont nem szeretetik. Pedig így járt L. K. csanyai lakosnak a béresse is. Szerette a kis buza virág szemű Ruzsit aki szintén ott volt szolgálatban, a ki azonban sehogysem vonzódott a béres-legényhez. Szegény legény! pedig, ha szerét tehetne, mindig vásárolt Ruzsinak szallagot, kendőt s mindenféle csesebeesőt, hogy megnyerje szívét. De nem használt; valahányszor megölelni akarta, mindig megérettette vele Ruzsi a keze súlyát... Végre nagy határozásra szánta magát a legény. Ő — ugymond — nem élhet tovább Csanyon megmatatja, hogy, mint erős férfi ki tudja verni szívéből azt a leányt, a ki az ő szerelmét megveti. Összeszedte hát holmiját és a leánynak isten hozzádot sem mondva indul kifelé. A mint azonban megfogta a kapu kilincset, erőt vett rajta a szenvedély, vissza fordult és a leány nyakába borulva zokogott... Végre az öszegyült lakosság hangos nevetésétől szégyelve — el kellett neki hagyni a házat, hová — ugymond — „még egyszer visszatér.” Szegény béres... De hát... „minek is van szív s a szívben szerelem?”

— **Megfagyott.** A múlt hét szokatlan hidege kivette a maga áldozatát. Könnyű mun-

a nyomok ide vezettek, a hol fájdalommal kell meggyőződnöm, hogy kigyót melengtettem keblemen.

— Gáspár! édes férjem, ez nem szeretöm, én téged szeretlek, senki mást e világon! Jer haza, otthon elmondok neked mindent s ha kell, a te kezed által szívesen válok meg az élettől, mely nekem már csak teher.

Szótlanul haladtak egymás mellett haza az X-i jegyző lakba. A hold, mely szemtanuja volt az elmúlt borzalmas jelenetnek, megvilágítva a két sápadt arcot — egyetlen kísé-
rőjük utjokban.

Haza érve, mindketten izgatottságtól gyötörve ültek le s a férj beszélésre szólítja föl nejét, ki elbeszélését zokogva elkezd:

— Tíz éve, hogy atyám meghalt. E naptól kezdve sorsunk megváltozott; anyám gyenge nő léte, nem bírt megfelelni földesurunk követeléseinek. A nyomor szélére jutottunk. Midőn azonban az öreg Lomvári meghalt s az örökséget fia vette át, sorsunk ismét jóra fordult. Az ifju Lomváry mindent elkövetett, hogy enyhítsen terheinken.

Egy napon meglátogatott bennünket s nekem udvarolni kezdett s később házassági ajánlatot is tett.

Én nem hittem neki, minden szava, minden pillantása megsebzett nyilként hatolt szívembe. Tudtam, hogy veszve vagyok, de anyám, kinek

3000 frtos hátralékát elengedni s nagyobb, szebb bérletet adni ígért, hitt a mézes szavakban s engem, ki legnagyobb ellenszenvvel viseltetem a földes ur iránt, rábeszélte, hogy jövendőbeli férjemet, ki gazdaggá, boldoggá tesz — szeressem.

Anyám könnyei, helyzetünk javulása s a kecses remények legyőzték az ellenszenvet s megbarátkoztam lassanként azon gondolattal, hogy a gazdag Lomváryné leszek. Azt hittem, hogy a gazdag, hatalmas földesur ígérését beváltja.

Nem tette!

Anyám, szegény jó anyám fájdalmában nem sokára elköltözött atyám után, oda: a hol többé nem fáj semmi...

Bűnöm gyümölese egy, ma már 8 éves kis leány, Jolánka, egy szőke kis angyal.

Midőn te megkértél már két éves volt, mostanig titkoltam előtted; ma kellett volna a dolognak véget vetnem.

Szerettelek, hát nem volt bátorságom előtted a valót föltárni, félttem, hogy nem lehetek a tied. Megcsaltalak Gáspár, mert szerettelek; Hiszen, ha nem szerettelek volna, mily könnyű lett volna kimondani: Uram! én nem vagyok méltó önhöz, nekem már egy-két éves leánykám van.

Az este, midőn te még hivatalban voltál, elmentem, hogy a tó partján leánykámmal ta-

lálkozzam és, hogy Lomváry által, kit szintén oda rendeltem, Jolánkám jövőjét biztosítsam, mivel én szabadulni kívántam az élettől. Midőn ő azt megtagadta, a te kezed által lett megbosszulva.

Ez az a mit elmondani akartam, most itélj: Ölj meg, ha megérdemlem; hiszen a te kezed által, a szerető hitves keze által költözni oda ahová már ugy is rég vágyom — csak élvezet lesz... De nem... Gáspár ne tedd azt... Istenem, mi lenne kis gyermekemből... ne tedd Gáspár, nézd, szerden állva kérlek, hallgass meg bűnös, de szerető hitvesed könyörgését és szánd. — — — — —

E pillanatban rendörök lépik át a szoba küszöbét és Cserhátyt a törvény nevében magokkal vitték.

Szegény nő eszméletlenül terült el a padlaton, mindenkitől elhagyatva.

Reggel egy szolga kopogása költötte fel aléltságából, ki egy levelet nyújtott át neki e szavakkal:

— Nagyságos Lomváry urtól.

— Adja ide — mondja Cserhátyné, és mohón elkapva, azt következőket olvassa:

Asszonyom!

„Engedje meg, hogy fölébredt lelki furdalásomtól gyötörve, bátorkodom önhöz e sorokat intézni melyek — remélem — önök szo-

kát keresett és kiválasztott magának egy melegebb éghajlat szülőltjét, egy a zord hideget csak hiréből ismerő taliánt. A szegény olasz a csongrád-sövényházi gátszakaszon dolgozott s valószínű, hogy lefekvés előtt a „barak“-ban tübbet ivott a kelleténél s ez okozta vesztét. Társai másnap reggel a töltés oldalán megfagyva találták.

— Vakmerő rablási kísérlet. Ma éjjel 2 óra után segély-kiáltások zavarták meg az éjsziri csendjét. Lapunk éppen nyomás alatt lévén, a személyzet félbe szakítva a munkát, a kiáltások felé igyekezett, hol vakmerő rablási kísérlet követteget el. Az eset a következő: Gyömbér János és felesége 2 óraker felkeltek, hogy Vásárhelyre menjenek bevásárlás végett. Gyömbérné, hogy férjének tiszta inget hozzon, bement egy másik szobába, melyet egy konyha választ el hálószobájuktól; amint az ajtót kizárta, rémülettel vette észre, hogy egy ember fekszik az ágy alatt. Az asszony sikoltására kiugrott az ágy alól és „megállj“ kiáltással rohant felé. Szerencsére azonban Gyömbérné elillant előle s a rabló is elmenekült. A rablónak szerintük a viszonyokkal ösmerősnek kellett lennie, a ki tudta, hogy Gyömbérék az éjjel Vásárhelyre mennek, mit az ágy alatt akart bevárni, hogy munkáját aztán nyugodtan végezhesse. Miután Gyömbérné állítása szerint azon szobát mindig este bezárják, valószínű, hogy a rabló még nappal rejtőzött oda. A szobában, felületes átnézés után az éjjel mi hiányt sem vettek észre. Nem történt hát egyéb kár az ijedségnél, a mi azonban a gyermekeknél oly nagy foku volt, hogy kénytelenek voltak a szülők dr. Szóbi Lipót községi orvos segélyét igénybe venni. Éjjeli őrreink persze, valahol a boldogok álmát aludták.

— Párolgó dohány. Kohn József baksi hérlő egyik kertészének a csomózni kimért dohányából a visszamerésnél mindig elpárolgott néhány kiló. A ravasz kertész mindig tudott olyan kifogást tenni, a mely a gazdát némileg megnyugtatta. Végre azonban föltűnt a gazdának, hogy minden alkalommal ugyanazon kertésznek hiányozik a dohányából, míg a többi kertészek pontosan be tudnak vele számolni. Miután szép szóval nem tudta vallomásra bírni, feljelentette a csanyi csendőrörsnél, melynek derék parancsnoka erélyes nyomozás után kitudta, hogy az illető kertész Szabó Ferenc nevű szőlősi rokonához rendszeresen szállította a dohányt, hol a megtartott házkutatás alkalmával 30 kilót találtak.

moru helyzetét ismét a boldogság útjára vezethetik.

Midőn e sorokat olvassa, én már megszüntem élni. A törvénytől intézkedtem, hogy férje mielőbb szabaduljon meg nem érdemelt fogságából. Jolánkáról végrendeletben bőven gondoskodtam.

Tettemért — melyet megbántam, bocsánatot kérve és önöknek boldogságot kívánva megyek a halálba.

Lomváry.

— Ime! kiált fel az asszonyka — az emberi bosszu nem volt elég erős, most sujt az Isten! Köszönöm ó Istenem, hogy nekem elégtételt adtál. Bocsáss meg a megholt lelkének, adj neki nyugodalmat, bűnéért meglakolt. Majd térdre ereszkedik és halk imát rebegnek ajkai-miközben halkán kinyilik az ajtó, — — — felemelkedik s maga előtt látja férjét, ki kézen fogja a kis Jolánkát.

— Szeretlek Gáspárom!

— Megbocsájtok Vilmám!

Ezek voltak a szavak, melyeket mondani birtak s megereáltak az öröm könnyek, melyek első hirnökei valának a közeledő boldogságnak.

A kis Jolán, ki ma már 18 éves, megkapta a dus örökséget és most neje Lomváry egyik unoka-öcsének.

— A népszerű felolvasások, melyek két vasárnapon át a népszámlálás és vásár miatt elmaradtak, ma jan. 11-én ujjlag megtartatnak a szokott időben (délután 5 óra) és tartatnak tovább is vasárnaponkint mindaddig, míg a közönség kellő érdeklődést tanusit. Ma Gelsy Péter ur fog értekezni a társadalom egy nagy betegségéről (a pálinka ivásról) és Béres Albert ur a babonáról. Mindkettő igen érdekes és életbevágó tárgy lévén, nem mulaszthatjuk el arra föl hívni e helyen is a nagy közönség figyelmét.

— Csongrádmegye volt főispánja százezer forintot hagyott hátra jótékony célra, mely összeg Budapest főváros, Szeged város és Csongrádmegye között fog megosztatni. A megboldogult főispán temetésén a megyét Soós Pál tiszti ügyész, Albertényi Antal főszámvevő, Cicatricis Lajos dr. és Kelemen Béla dr. főszolgabírákból álló küldöttség képviselte, kik a ravatalra diszes koszorút tettek e felirattal: „Csongrádmegye tiszttikara szeretett volt főispánjának.“

— A szegvári közs. tanítótestület szép újvi ajándékban reszesült Körray Ferenc plébános és t. bel. kanonok ar Óagytsága részéről. Óagytsága ugyanis a tan. könyvtár részére 16 drb. újkötésű értékes könyvet ajándékozott; mit egy igen rokonszenves meglehangu levél kíséretében tett át a tan. testület elnökéhez. Megemlítjük még, hogy Óagytsága már máskor is több értékes könyvvel ajándékozta meg a tan. testület könyvtárát.

— A szegvári takarékpénztár mult 1890-ik évi üzlete 2500 frt 91 kr. tiszta nyeresemanyel zárult, mely szerint részvényeseknek 3,3% osztalékot adhat. Az évi rendes közgyűlését f. hó 25-én tartja meg.

— Szegváron a róm. kath. egyházban az elmult 1890-ik évben született 319, meghalt 306, és így az évi szaporulat 13. Bizony hat-ezer lélek után csakély százalék.

— A népszámlálás Szegváron is befejeztetett. A számlálást 10 számláló ügynök teljesítette, 6 a községben, 4 pedig a tanyák és majorokban. Az öt férfi-tanító szintén be volt osztva a számláló ügynökök közé, miért ezek iskoláiban a tanítás 1-től tíz napon át szünetelt.

— Szegvár község virilisei 1891. évre.

Károlyi László	4551 frt 44 krral.
Károlyi Alajos	1759 „ 55 „
*Körrey Ferenc	348 „ 40 „
*Lázár István	321 „ 60 „
*Halus József	276 „ 02 „
*Illés Jenő	251 „ 80 „
Berkec Ferenc	250 „ 83 „
Kóhn Adolf	238 „ 97 „
Muzsik János	209 „ 57 „
Bihari F. György	184 „ 28 „
Cukor Emil	169 „ 04 „
*Dr. Virágh Lajos	162 „ 70 „
Bihari Ferenc	161 „ 05 „
Bihari János	157 „ 74 „
Erdődi Antalné	155 „ 68 „
Béltéki Rókus	149 „ 64 „
Gila József	144 „ 26 „
*Sághy László	127 „ 88 „
Puskás Pál	126 „ 54 „
Orosz Mihály	125 „ 46 „

A *gal jelöltek adója kétszeresen van számítva.

— A csongrádmegyei takarékpénztár f. hó 4-én Szentesen tartott közgyűlésén 70.000 frt alaptőkével megalakult. Az intézet igazgatója, Balogh János, aligazgatója Szenees Ferenc lett.

— A paraszt gróf birtoka dob alatt. Bagi Mihály, kit óriási vagyona révén paraszt grófnak neveznek, csödbe jutott és a fábián-sebetyényi birtokait a szentesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 53,546 frt kikiáltási

áron elárverezteteti. Az árverést január 12-én tartják meg a szentesi járásbírósnál.

— Szent színészet. Dr. Ében Mihály mágoosi plébános „Jézus élete“ című szindarabot Szentesen a megyeház nagy termében január 4, 5, 6, és 7-ik napjain saját vezetése mellett hozta színre. A közönség fokozott érdeklődéssel látogatta a szini előadásokat, melyeket a plébános ur által betanított műkedvelők játszottak. A tiszta jövedelme árva gyermekek felségélyezésére fog fordíttatni. A darabot, mely Jézus életét 12 éves koráig tárgyalja, maga dr. Ében Mihály ur írta ki a nemes célt tartva szem előtt, semmi fáradságot nem kímél. A most bemutatott mű csak első szakasza Jézus életének, a második szakasz, mely Jézus nyilvános életét, a harmadik pedig, mely Jézus szenvedését fogja tárgyalni még nem kész. Mint értesülünk e műhöz a régi zsidó viselet, tánc és énekeiről, valamint egyéb a régi szokásokról az adatokat dr. Wiener Márk helybeli rabbi szolgáltatta.

— Üdvös intézkedés. A budapesti VII. ker. iskolaszék, a fővárosi tanácstól annak elrendelését kérelmezi, hogy a dohány tözsdében ezentul 16 éven aluli fiúknak ne adjanak szivart, vagy dohányt, a rendőrök pedig felhatalmaztassanak, hogy a utcán szivarozó, éretlen fiuktól a szivart elvehessék. — Hasonló intézkedés nálunk is kívánatos volna, mert nem egyszer látunk 10—12 éves fiukat is cigarettázva sétálni az utcán.

— A kis lutri eltörlése. Ez a szegény emberek réme, még mindig nem hajlandó kipusztulni a világból. A magyar pénzügyminiszter megpróbálta ugyan a tárgyalásokat az osztrák pénzügyminiszterrel ez iránt; azonban választott a német Sógor, hogy ez idő szerint nincsen más fedezet a kis lutriból befolyó némaay multó fedezésére. Így hát kedves magyar népem csak utrizzáln bátran tovább, mert hát a német Sógornak nincs szándékában eltörlölni a lutrizás mániáját.

— Európa legöregebb katonája. A török szultánnak van egy marsalja, a ki 1778-ban született, tehát 112 esztendő. A mikor a padisah az olasz trónörököszt fogadta, ez az öreg ember teljes félóra hosszág állt mellette katonás feszességgel.

— A deliblati telepítés. Egész Dél-Magyarország szőlőtermelésére és borkereskedésére rendkívül fontossággal bír a deliblati homokszivatagok gyarmatosítása, illetve szőlővel való betelepítése. A földmívelési miniszterium 42,000 hold szivatagot szándékozik jövedelmezővé tenni. Egyelőre a Deliblat község és a Duna között elterülő rész jönne telepítés alá, három ezer magyar vincellér-család volna oda telepítendő, még pedig jobbára Badacsony vidékéről. Már a jövő tavasszal ezer család telepítettnek meg. A telepítvényesek lakását a kormány építtetné s mindaddig, míg a telepítendő szőlők nem jövedelmeznek, minden család 240 frt évi segélyt fog kapni. Versecről kiindulva, egy helyi érdekű vasut vezetettnek be egész Paacsovaig. Ugyancsak Versecen egy mintapince áruháznak fel a homoki borkok számára. Az első igy telepítendő község „Fejérfalva“ nevet nyert Fejér Miklós államtitkár tiszteletére, mert az ő fáradozásának köszönhető a terv megvalósítása.

— Népszámlálás Aradon. Nem dicsekedhetnek ugyan a mi népszámláló ügynökeink sem avval, hogy a nép valami szivélyes módon fogadta volna őket, de még is sokkal inkább meglehetnek elégedve, mint az aradiak, akik az ügynökök megjelenését némi „m a m á r n e m s z o k a t l a n“ új adó kirovás, avagy felemeléssel hozták kapcsolatba s ez okból rétes helyett (mivel engem vendégelték) biz ott furkos botokkal fogadták és több házból ki is verték. A népszámlálást csak is rendőri fedezet mellett folytathatták.

— Hány csilag van az égen? A mult század végén Simonyi óbester (az, a ki később I. Napoleon trónján kiverte a pipáját) Szuvarov muszka generális előtt be akarta bizonyítani, hogy a magyar embernek, főképp a huszárnak, helyén az esze és nincs olyan kérdés, a mire a magyar huszár talpraesetten ne feleljen meg. Gyönyörű csillagos északa volt. A hi-

Bérbe adott feleség.

A leány szemek tüze mellett bizonyít a fönti tárcalévél is, a mely tudatja velünk, hogy F. B. kisasszony, a népszínház egyik primadonnája egy fiatal mánást meg magnetizált. Ilyen manapság már nem is újság. Sokkal ritkább esetek közé tartozik az, a mi nem ugyan Budapesten, hanem itt nálunk, szerény kis falunkban történt a hol nem annyira a szempár tüze, mint inkább a kereskedelem fejlődése szerepel.

K. M. kisutcai lakos ugyanis egyik ösmerésének teljes ellátást adott egy hónapra 15 frtéért, olyképpen, hogy ez idő alatt feleségével sem rendelkezhetik.

Furcsa, de megtörtént eset. Nem is hittem neki, midőn megbánt tettét panasolta, de midőn előmutta a rendesen kiállított „kontrektust“ — nem kételkedhettem többé.

A szigorú haszonbérlet K-t még a szobában sem bocsátotta be aludni, künn hált az eresz alatt, míg ő meleg szobában legyeskedett a menyecske körül.

A „kontrektus“ e hó 1-én lejárt, midőn haszonbérlet a 15 frtót lefizette a menyecske is visszakerült jogos tulajdonosához.

Ez esetre egy uri ember így kiáltott fel: Mondja hát meg valaki, hogy Mindszinten nem fejlődik a kereskedelem. Köztünk legyen mondva, én azt hiszem, hogy mégis csak a tüzes szempár vitte itt a főszerepet s a férjét csak luddá tették.

-t.-s.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. Kovács Sándor Budapest. Kérjük Déry Gyula 3 kötetes regényét.

Aki—Csongrád. Nagyon sajnáljuk, hogy b. kéziratát a menyiben már nem időszéri — nem használhatjuk fel. Szives engedelmével, jövő ujévre eltettük.

Vecs ei—Csongrád. Majd alkalom adtán válogatunk belőlük.

O. csany. Az egyik némi módosítással jön.

I—y. Szegvár. Tudósításait köszönjük, tiszteletpéldánnyal jövőben is szívesen szolgálunk s kérjük Szegvár község közügyeiről lapunkat mindenkor értesíteni.

Levelezőinket értesítjük, hogy jövőbeni postaköltségeik megtérítetnek, azért kérjük erre vonatkozó számláikat negyedévenként hozzánk beküldeni.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
Diamant Manó.

NYILT-TÉR. *)

Csany, 1890. január 8.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapja, f. évi I. számában „Csanyi“ álnév alatt megjelent, Rex Manó által szerkesztett „nyilt-tér“-re vonatkozólag úgy magam, mint barátaim nevében kijelentem, hogy oly éretlen tacsóval polémiába nem bocsájt-kozhatom és hogy e becsület rablást célzó irány próbálgatásáért: „kutyakorbács“-csal fogja el-venni annak idején méltó jutalmát.

Tábitz Menyhért
közs. (s. jegyző) írta.

(* E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Egy, a varrásban és szabásban tökéletesen jártas nő,
mint varrónő uri házhoz alkalmazást keres.

Található: Hevesi Károly ur 529-ik számú házában.

„Képes Családi Lapok“

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: **Brankovics György.** Főmunkatárs: **Várady Antal.****Előfizetési ára:**

a „Hölgyek Lapja“ című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ XIII-ik évfolyamába lép az 1891-ik év első napjával. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezője, a magyar műveit családoknak e szellemi kincse, Újévi első számában Jókai Mórnak „Kétszer kettő négy“ című regényét, Benitzky-Bajza Lenkének „Hasonló hasonlóval“ című elbeszélését, — Lauka Gusztávnak „A bűncső titka“ című regényét, — báré Horváth Miklósnak „A csel“ című elbeszélését, — Tabori Róbertnek: „Sylvia“ című regényét, — Rudnyászký Gyulának, Dalmady Győzőnek költeményeit, Brankovics Györgynek „Az ajándékozás művészete“ s Várady Antalnak „A társadalom és színház“ című érdekes cikkeket kezd közlenni. „A Képes Családi Lapokat“ a fentnevezett jeles írókon kívül még a következő neves írók és íróknek támogatják, mint munkatársak, ez évfolyamban:

Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Komócsy Lajos, Temérdek (Jeszenszky Danó) dr. Prém József, dr. Sziklay János, Incédy László, Pálágyi Lajos, Erdőy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Minály, Vértessy Gyula, Mery Károly, Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Grosz Lajos, Csorba Palotay Akos, Szandai Zenő, stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Balthner Lina, Nagyvárady Mira, Kunflay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaal Karolina, Karlovsky Ida, Mericay-Karossa Irma, Erzsike, stb. stb.

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden változat felőlén; képei a jeles eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja“ című havonként kétszer megjelenő divat-melléklete a legújabb divatképeket hozza s a mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a menyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

„A Képes Családi Lapok“-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szán-, kocka-, és ponttalányokkal és szőrejtvényekkel, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

„A Képes Családi Lapok“ gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: éppen azért bizton számítunk mindezen honfű és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal minilazoknak, kik ez iránt — legelőszörűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat frtyai előfizetési összeget husz krajcár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt új előfizetést gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet vagy egy — kiállításra megjelent — regényt küld.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala, Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.

5-6

A tantestület által javasolt és Csongrád megye tanfelügyelősége által használni engedélyezett

iskolai tankönyvek

eredeti bolti áron, nemkülömben

naptárak 1891. évre

nagy választékban kaphatók

DIAMANT MANÓ

könyv, papir- s irodaszer kereskedésében Mindszinten.